

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 11C/581/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4612208865
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Cambelová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2015:4612208865.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudkyňou JUDr. Ľubicou Cambelovou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova ul. č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 811 11 Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy,

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd nepriznáva žalovanej náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca v podanej žalobe žiadal, aby súd stanovil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 2871,73 eur z titulu majetkovej škody a 574,35 eur z titulu nemajetkovej ujmy, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobca uviedol, že navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.4241978 dlžníkom: Z. E., H..XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť exekučnej veci číslo EX1053/2011. Súdny exekútor požiadal Okresný súd Topoľčany o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkom konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu (návrh na vykonanie exekúcie, ako aj žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, spĺňali všetky materiálne a formálne náležitosti predpokladané zákonom), rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 24.2.2011 (konanie sa začalo dňa 19.1.2011) a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 36 dní). Nesprávny úradný postup charakterizovaný nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných priesťahov a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, bol príčinou konkrétneho následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane žalobcu. Exekučný súd vykonaním postupu podľa ust. § 44 ods.2 Exekučného poriadku (preskúmanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu - rozsudok rozhodcovského súdu sp. zn.: SR 11164/10, vykonateľný: 6.1.2011) spôsobom odporujúcim zákonu, t.j. vykonaním procedúry preskúmania bez splnenia zákonných podmienok, keď súd bez ďalších legálnych predpokladov založil svoju právomoc, dôsledkom ktorej zrealizoval úplný judičiálny proces zahŕňajúci zistenie skutkového stavu veci, výberu právnych noriem, aplikácie a interpretácie zvolených právnych noriem na skutkový stav a meritórne rozhodnutie vo veci (úhrada pohľadávky veriteľa na základe uzatvorenej Zmluvy o úvere) na ust. § 44 ods.2 Exekučného poriadku, čím sa postavil do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu metódou, ktorá mu v rámci

zverenej právomoci ako exekučnému súdu neprináleží a teda prekročil mieru možného rozhodovania o zákonom vymedzenom okruhu spoločenským vzťahov a porušil tak fundamentálnu zásadu právneho štátu - zásadu legality (čl.2 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky). Všeobecný súd, ktorý koná v pozícii exekučného súdu, nie je legitímne schopný vykonávať úkony smerujúce k opätovnému komplexnému rozhodovaniu o veci s tým, že výsledkom takéhoto rozhodovania je úplná nemožnosť vykonať právo pre veriteľa, teda vmanévrovanie veriteľa do situácie ako by bol exekučný titul zrušený. Ak všeobecný súd v pozícii exekučného súdu koná tak, že sám rozhoduje vo veci samej (len v závere konania z dôvodu absolútnej nemožnosti vydať zamietavé meritórne rozhodnutie sa obmedzí na využitie iného druhu rozhodnutia - uznesenia, ktorým odmietne vydať poverenie na vykonanie exekúcie - avšak s rovnakými účinkami pre veriteľa a dlžníka spočívajúcimi v zániku vykonania práva), uskutočňuje činnosť, ktorá by mu náležala len vtedy, ak by konal v pozícii meritórneho súdu odvodzujúceho svoju právomoc od ust. § 40 a nasl. zákona č.244/2002 Z.z. (ďalej len „ZoRK“). Exekučný súd nie je súdom v zmysle ust. § 40 a nasl. ZoRK, nekoná o zrušení tuzemského rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe. Zákonodarcia kreáciou ust. § 40 a § 43 ZoRK prejavil vôľu poveriť všeobecný súd meritórnym rozhodovaním o veci na ktorú by bol inak príslušný rozhodcovský súd len vtedy, ak dôjde k splneniu formálnych a materiálnych podmienok definovaných v ust. § 40 ZoRK a ak takéto splnenie podmienok nastane včas, tj. v lehote upravenej v ust. § 41 ZoRK. Inými slovami, ak nedôjde k včasnému splneniu formálnych a materiálnych podmienok obsiahnutých v ust. § 40 ZoRK zanikne právomoc všeobecného súdu meritórne rozhodovať o veci zrealizovaním úplného judičiálneho procesu zahŕňajúceho zistenie skutkového stavu veci, výberu právnych noriem a aplikácie a interpretácie zvolených právnych noriem na skutkový stav. Dôsledkom realizácie právomoci všeobecného súdu upravenej v ust. § 40 ZoRK je inter alia zrušenie rozhodcovského rozsudku. K zrušeniu dochádza s cieľom autoritatívne zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného (dlžníka). Z hľadiska princípu právnej istoty, ktorý musí dotvárať stav ústavnosti v právnom štáte, nemôže ten istý štátny orgán - všeobecný súd - dotvárať svoje rozhodovacie oprávnenia smerujúce k zamedzeniu účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného (dlžníka) tam kde neexistujú a to preto, že z vôle zákonodarcu existujú na inom mieste a v inom čase, a to tam, kde ich platné právo zaraďuje. Ak v zákone existuje obmedzenie právomoci všeobecného súdu v rámci konania o opravnom prostriedku, je potrebné pripomenúť, že tieto obmedzenia sú zákonodarcom nastavené proporcionálne k ochrane základného práva žalobcu, a to nielen v rovine normatívnej, ale tiež pri posudzovaní konkrétneho prípadu v rovine výkladu a aplikácie takýchto obmedzení. Základné práva totiž nevytvárajú len rámec obsahu jednoduchého práva, ale aj rámec jeho interpretácie a aplikácie. Všeobecný súd si preto musí byť pri výklade a aplikácii podmienok pripustenia revízie rozhodnutia vedomý toho, že zasahuje do právneho postavenia účastníkov konania, čím degraduje ochranu ich subjektívnych práv a to bez ohľadu na to, aký iný účel revízneho konania sleduje štát (napr. posilňovanie pozície spotrebiteľa ap.) Tento účel nemôže prevážiť nad ochranou subjektívnych práv účastníka konania tak, že sa ochrana subjektívnych práv celkom vyprázdni, resp. vôbec nezabezpečí. Ochranu práva, pre ktorú existovala právnymi predpismi vymedzená procesná cesta (v okolnostiach prípadu cesta aplikácie ust. § 40 a nasl. ZoRK), ktorou súdna oprava rozhodnutí rozhodcovských súdov svojou zvláštnou povahou bez pochybností je, nie je možné využiť dodatočne po tom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť a to cestou kontroly rozhodcovského rozhodnutia exekučným súdom, ktorej účel je odlišný. Exekučný súd tým, že svojím nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu v časti istiny a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi žalobcom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným odvíjajúceho svoju podstatu od uzatvorenej, vyššie označenej, zmluvy o úver. Na jednej strane totižto existuje právne relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je možno zrušiť pre uplynutie lehoty ust. § 41 ZoRK a chýbajúci subjektívny prvok, ktorý vyvolá právne účinky, avšak je z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný a na druhej strane nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu na zaplatenie istiny s príslušenstvom, pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offico. Podľa platnej právnej úpravy je rozsudok rozhodcovského súdu rovnocenným exekučným titulom s rozsudkom vydaným všeobecným súdom v občianskom súdnom konaní. Opísaný postup exekučného súdu hodnotí žalobca ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými priedahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe a

rovnako tak neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala vytvoriť stav zakladajúci reálnu nevykonalnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR, sp. zn.: I. ÚS 41/02, III. ÚS 117/02, I. ÚS 13/05). Žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčísluje nasledovne: Žalobcovi vznikla majetková škoda v celkovej výške 2871,73 eur predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úver. Nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu. Zároveň si žalobca uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného § 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného § 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je dôsledkom jeho nesústrednej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie nútenej vymožitelnosti majetkového práva žalobcu. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania žalobcu, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Žalobca mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Postup exekučného súdu zamedzil žalobcovi správať sa so starostlivosťou riadneho hospodára. Náhradu nemajetkovej ujmy žalobca vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Žalobca uvádza aj ďalšie dôvody na podporu svojej žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy. Neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva, vyvolala u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti; Vytvorenie absolútnej nemožnosti súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov; Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) sumu 574,35 eur, t.j. 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom (hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou). Žalobca postupoval podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania tejto žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval. Žalobca o odročenie pojednávania požiadal s poukazom na ním podaný návrh na prerušenie konania. Návrh na prerušenie konania žalobcom bol urobený elektronickými prostriedkami bez podpísania zaručeným elektronickým podpisom, nebol však v zákonom stanovenej lehote doplnený písomne a ani ústne do zápisnice. Podľa § 42 ods.1 O.s.p. podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami bez podpísania zaručeným elektronickým podpisom, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada. Pod pojmom „návrh vo veci samej“ okrem žaloby treba rozumieť aj všetky dispozíčné úkony s predmetom konania, teda v danom prípade aj návrh na prerušenie konania. Na uvedené podanie súd z vyššie uvedených dôvodov neprihliadol a preto nejestvoval dôležitý dôvod na odročenie pojednávania. Súd preto pojednával v neprítomnosti žalobcu podľa § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd pojednával v neprítomnosti žalovanej podľa § 101 ods. 2 O.s.p., nakoľko bola riadne predvolaná a nepožiadala o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Vo svojom písomnom ospravedlnení súhlasila s prejednaním a rozhodnutím veci v neprítomnosti povereného zástupcu žalovanej plne sa pridržiavajúc písomných vyjadrení žalovanej. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že žalobu považuje za právne neopodstatnenú a žiada ju zamietnuť v celom rozsahu z dôvodu nepreukázania základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. Žalovaná poukázala na nedostatky žaloby, pre neuvedenie spisovej značky príslušného exekučného konania, pre neuvedenie relevantných údajov, ako dátumov doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumov, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody. Žalobca nepriložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval vôbec existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy. Žalobca síce uviedol časť dôkazov, najmä odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša žalobca sám. Žalovaná navrhuje aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 O.s.p. Zo žaloby nie je jednoznačne jasné, na základe akého titulu si žalobca uplatňuje škodu, keďže v žalobe sa tituly prelínajú a žalobca jednoznačne neuvádza, z ktorého titulu si uplatňuje svoj nárok. Nie je zrejmé, či si žalobca uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prietahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Čo sa týka uvádzaných prietahov v konaní, je potrebné poznamenať, že žalobca síce uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, avšak formu žiadostí o informáciu o stave konania nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu tvrdých prietahov a ak ich účinnému odstráneniu. Žalovaná poukázala na to, že sťažovateľ má predovšetkým postupovať v zmysle zásady vigilanti bus iura (každý nech si stráži svoje právo). To, že tak žalobca nekonal, je možné pripísať iba jemu. Žalovaná má zato, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd Slovenskej republiky. Uviedla, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nárokov na náhradu škody zo dňa 23.4.2012 jej boli doručené dňa 23.4.2012 a vzhľadom na skutočnosť, že už 27.9.2012 bola okresnému súdu doručená predmetná žaloba, je zrejmé, že žalobca ju nepodal po uplynutí 6 mesačnej lehoty, ale skôr. Žalobca neposkytol súčinnosť na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, čím zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o prerokovanie ktorého sám požiadal. Ministerstvo spravodlivosti SR preto nárok žalobcu považuje za predbežne neprerokovaný. Žalovaná uviedla, že pri posudzovaní otázky nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v údajnom porušení povinnosti súdu vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote je podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení zákona č. 412/2012 Z.z. explicitne uvedené, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, pričom žalobca doposiaľ dôkazy potrebné na posúdenie tejto otázky, predpokladané týmto ustanovením, nepredložil. Prax ukázala už dávnejšie, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c) zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Unáhlené konanie zo strany súdov by mohlo viesť k nedostatočnému a nekvalitnému posúdeniu prípadu a tým aj otázky, či rozhodcovský rozsudok spĺňa všetky kritéria zákonnosti. Žalovaná poukázala na znenie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 1.6.2011, na to, že 15 dňová lehota od doručenia žiadosti na písomné poverenie exekútora neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku znie: „vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených“. Pred 1.6.2011 § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku znel: „vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených“. V samotnej dôvodovej správe k novelizovanému ustanoveniu § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku je uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojím autentickým výkladom aj Národná rada Slovenskej republiky ako zákonodarný zbor SR. Skutočnosť, že sa do formulácie vložili slová „rozhodnutí rozhodcovských súdov“, predstavovala len explicitnejšie ujasnenia litery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. Argumentácia žalobcu je v interpretácii toho, čo zamýšľal zákonodarca, nefundovaná a nepravdivá a § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku sa správne aplikoval na rozhodcovské rozsudky aj pred 1.6.2011. Zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota pätnástich dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia. Pätnásťdňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu (okrem exekučného titulu podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku). Ak ho súd nepoverí,

pätnästdňová lehota neplatí a ani sa logicky nedá predpokladať, že by to bol zámer zákonodarcu, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu. Žalobca si v súvislosti so zamietnutím návrhu na vydanie poverenia uplatňuje svoj nárok titulom nesprávneho úradného postupu, ktorý podľa neho spočíva v nesprávnej aplikácii právnych predpisov. Napriek absencii legálnej definície pojmu nesprávny úradný postup v samotnom zákone je v súlade so závermi rozhodovacej praxe v tejto oblasti nutné dospieť k záveru, že ide o tie prípady vzniku škôd, ktoré sú vyvolané inou činnosťou orgánov verejnej moci než rozhodovacou. Nesprávnym úradným postupom je porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre postup štátnych orgánov pri ich činnosti a to najmä takej, ktorá nevedie k vydaniu rozhodnutia. Hoci nie vylúčené, aby škoda za ktorú štát zodpovedá bola spôsobená aj nesprávnym úradným postupom realizovaným v rámci činnosti rozhodovacej, avšak pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony tzv. úradného postupu sami o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak by aj bolo rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neprejavia. Je nepochybné, že posúdenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa naplno odrazili v rozhodnutí, ktorým ju súd zamietol, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup, ale za splnenia ďalších zákonných podmienok by mohli viesť len k záveru o existencii nezákonného rozhodnutia. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto už právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. Táto podmienka nepochybne nie je v prípadoch zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie namietaných žalobcom splnená. Predmetné rozhodnutie okresného súdu nie je možné považovať za nezákonné a zároveň jeho zákonnosť/nezákonnosť nie je možné posudzovať v tomto konaní. Otázku správnosti postupu pri rozhodovaní o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia taktiež nie je na mieste posudzovať. Ide o namietanie samotného rozhodnutia, a preto nie je možné hovoriť o nesprávnom úradnom postupe. Žalovaná poukázala na to, že v zmysle uznesenia Ústavného súdu SR z 3.3.2011 č.k. IV. ÚS 60/2011-13, uznesenia Najvyššieho súdu SR z 13.10.2011 sp. zn. 3Cdo 146/2011, uznesenia Najvyššieho súdu SR z 26.9.2011 sp. zn. 3MCdo 11/2010 a uznesenia Najvyššieho súdu SR z 29.3.2011 sp. zn. 5Cdo 291/2010, vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. V takomto prípade prináleží súdu vyvodit' všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný. Pokiaľ je podmienka existencie vnútroštátneho práva prikazujúceho za určitých okolností prieskum materiálnej stránky rozhodcovského rozsudku v rámci rozhodovania o návrhu na výkon rozhodcovského rozsudku splnená (§ 45 zákona o rozhodcovskom konaní), potom postup súdu, ktorý z toho vyvodí dôsledky vyplývajúce zo slovenského právneho poriadku, je legitímny. Poukazujúc na judikatúru Ústavného súdu sp. zn. I.ÚS 16/02, žalovaná uviedla, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Žalovaná poukázala na ustanovenia § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. v znení zák. č. 412 /2012 Z.z., kde je explicitne uvedené, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prieťahoch v konaní. Žalobca si vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných prieťahov v konaní nesplnil ani povinnosť tvrdenia a ani povinnosť ich preukázania a teda žalovaná nepovažuje existenciu prieťahov v konaní za preukázanú. Žalovaná vzniesla námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.4.2009 t. j. tri roky pred dňom, kedy boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. V prípade, ak mala žalobcovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 15 dňovej lehote, lehota na uplatnenie tohto nároku (premlčacia lehota) uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia pätnästdňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa názoru žalovanej žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické. Od povinnosti riadne preukázať vznik škody a výšku škody žalobcu neodbremeňuje množstvo podaných žalôb, ťažkosti pri jej vyčíslení a preukázaní, ani ochrana osobných údajov, obchodného tajomstva či dôverných informácií,

teda skutočností, ktorými žalobca exemplárne nesplnenie dôkaznej povinnosti odôvodňuje. Vo vzťahu k tvrdeniu, žalobcu, že nie je možné vymôcť pohľadávku od dlžníka žalobcu a tvrdeniu, že rozhodnutie v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia spôsobuje nevyožiteľnosť pohľadávky, poukazuje žalovaná na to, že rozhodnutie o zamietnutí iba preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Nulitný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku res iudicatae pre uplatnenie nároku žalobcu na súde. Žalobca mal možnosť získať iný exekučný titul, a to napríklad podaním návrhu na začatie konania, resp. platobným rozkazom, čo nevykonal a svojou nečinnosťou sám prispel k situácii, ktorú v žalobách namieta. Žalovaná poukázala na to, že ak by aj nastala situácia, že si toto právo žalobca uplatnil novým návrhom, musel by preukázať, že by mu súd bez akýchkoľvek pochybností priznal požadovaný nárok od dlžníka v sume, v ktorej ho požaduje od žalovanej (čo však nepreukázala a ani preukázať nemôže) a že pohľadávky sú nevyožiteľné v dôsledku pochybenia okresného súdu, to znamená, že nebyť nesprávneho úradného postupu súdu, došlo by k riadnemu a plnohodnotnému vymoženiu pohľadávky. Túto skutočnosť však žalobca nepreukázal a ani nepreukáže, a to najmä (ale nielen) s ohľadom na skutočnosť, že niektorí dlžníci by boli insolventní, niektorí by boli po smrti, atď... Na základe všetkých uvedených skutočností je žalovaná toho názoru, že nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať žalobcovi materiálnu škodu tak, ako si ju uplatnil v tomto konaní, pretože žalobca nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody. V majetkoprávných vzťahoch fyzických a právnických osôb štát nemôže byť univerzálnym ani singulárnym sukcesorom preberajúcim zodpovednosť za vzájomné záväzky týchto osôb, pokiaľ je možné uspokojovanie týchto záväzkov dosiahnuť iným spôsobom. V časti žalobcovho nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukazuje žalovaná na tieto skutočnosti. Vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe „frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. Samotná judikatúra poukazuje na tento aspekt v rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30 Cdo 675/2011, kde je uvedené, že odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prietrahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevznikla ujma priamo. Žalobca uvádza aj „zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov“, ale tieto nie sú bližšie konkretizované. Taktiež žalobca nespresnil, v čom a ako situácia „ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu“. Požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 20 % istiny a príslušenstva nie je podložená akýmkoľvek reálnymi skutočnosťami či rozumnou úvahou. Žalovaná považuje za krajne nesprávny spôsob určenie náhrady nemajetkovej ujmy percentuálnou čiastkou z tvrdenej skutočnej škody. Žalobca opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva a z toho dôvodu žalovaná nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy, ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. S poukazom na § 5 ods. 1, § 9 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z., pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody je nevyhnutné okrem existencie nesprávneho úradného postupu, nezákonného rozhodnutia, vzniku škody či nemajetkovej ujmy, preukázať aj príčinnú súvislosť medzi týmito zložkami. Žalovaná vychádzajúc z charakteristiky príčinnej súvislosti ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku, je toho názoru, že nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností je žalovaná toho názoru, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávne úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu (spočívajúcim v tom, že rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí pätnásťdňovej lehoty) a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmov. Žalovaná má skôr za to, že stav v ktorom sa žalobca ocitol, si zavinil sám, a to spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pasivitou pri obhajovaní svojich práv, a najmä je už v súčasnosti zrejmé, že žalobca si uplatňuje ničím neodôvodnené a ničím nepreukázané čiastky, či už v podobe majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy.

Súd sa oboznámil s písomnou žalobou, s písomným vyjadrením žalovanej, s písomnou reakciou žalobcu na výzvu súdu na predloženie písomného podania, s obsahom spisu Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 5Er/51/2011.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

Zo spisu Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 5Er/51/2011 vyplýva, že v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35807598, proti povinnému:

Z. E., H. XX.XX.XXXX, pre vymozenie 743,83 eur s prisl. podal sudny exekutor JUDr. Rudolf Kruty, Exekutorsky urad so sidlom Zahradnicka 60, 821 08 Bratislava na Okresny sud Topolcany ziadost o udelenie poverenia na vykonanie exekucie vedenej pod sp.zn. EX1053/11, na zaklade navrhu opravneneho a na zaklade exekucneho titulu, ktorym bol rozsudok Staleho rozhodcovskeho sudu spolocnosti Slovenska rozhodcovska, a.s., Karloveske rameno 8, 841 04 Bratislava (dalej len „rozhodcovsky sud“), zo dna 6.1.2011 sp.zn. SR 11164/10. Ziadost o udelenie poverenia bola sudu dorucena 4.2.2011. Okresny sud Topolcany uznesenim zo dna 7.2.2011 c.k. 5Er/51/2011-11 ziadost sudneho exekutora JUDr. Rudolfa Kruteho o udelenie poverenia na vykonanie exekucie zamietol. Uznesenim zo dna 2.3.2011 c.k.5Er/51/2011-19 Okresny sud Topolcany exekuciu zastavil. Uznesenie nadobudlo pravoplatnost 23.3.2011.

Navrhu na prerušenie konania zo dna 7.5.2015 a zo dna 3.12.2015 žalobcom bol urobeny elektronickymi prostriedkami bez podpisania zaručenym elektronickým podpisom, nebol však v zákonom stanovenej lehote doplneny písomne a ani ústne do zápisnice. Podľa § 42 ods.1 O.s.p. podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami bez podpisania zaručeným elektronickým podpisom, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené sa neprihliada. Pod pojmom „návrh vo veci samej“ okrem žaloby treba rozumieť aj všetky dispozičné úkony s predmetom konania, teda v danom prípade aj návrh na prerušenie konania. Na uvedené podanie súd z vyššieuvedených dôvodov s poukazom na § 42 ods.1 O.s.p. súd neprihliadol. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí zo dna 15.4.2011 sp.zn. 1 Ndc /6/2011 uviedol, že názor, že podania s iným návrhom (než vo veci samej alebo na nariadenie predbežného opatrenia) urobené elektronickými prostriedkami bez podpisania zaručeným elektronickým podpisom by nebolo vôbec treba doplniť a mali by napriek tomu procesné účinky a súd by sa s nimi musel vecne vysporiadať, t.j. o nich rozhodnúť, zjavne odporuje - nerešpektuje, či prehliada § 42 ods.3 prvú vetu O.s.p., podľa ktorej medzi všeobecné obsahové náležitosti každého podania patrí podpis. Zvoleným extenzívnym výkladom pre aplikáciu § 42 ods.1 O.s.p. nie je nijako dotknuté právo žalobcu na prístup k súdu, ktoré je zložkou práva na spravodlivý proces. Nielen z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, ale aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že „právo na súd“ nie je absolútne a môže podliehať rôznym obmedzeniam. Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zák. č. 514/2003 Z.z., v znení platnom a účinnom v období od 4.2.2011(deň doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekucie na súd) do 7.2.2011 (deň rozhodnutia súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekucie) - ďalej len „zák.č. 514/2003 Z.z.“, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zák. č. 514/2003 Z.z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods.1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len žiadost) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dna prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z., lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 44 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z., v znení platnom a účinnom dňa 4.2.2011 (deň doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na súd) - ďalej len „zák. č. 233/1995 Z.z.“, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z., súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu; táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z., exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z., podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- a) rozhodnutí orgánov Európskej únie,
- b) rozhodnutí osvedčených ako európsky exekučný titul,
- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených,
- e) osvedčení o dedičstve, vykonateľných rozhodnutí bývalých štátnych notárstiev a dohôd nimi schválených,
- f) vykonateľných rozhodnutí orgánov verejnej správy a územnej samosprávy vrátane blokov na pokutu nezaplatenú na mieste,
- g) platobných výmerov, výkazov nedoplatkov vo veciach daní a poplatkov, ako aj zmierov schválených týmito orgánmi,
- h) vykonateľných rozhodnutí a výkazov nedoplatkov vo veciach sociálneho zabezpečenia, sociálneho poistenia, starobného dôchodkového sporenia, a vo veciach verejného zdravotného poistenia,
- i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon,
- j) dokladov vydaných podľa právneho predpisu platného v inom členskom štáte Európskej únie, ak ide o vymáhanie pohľadávky podľa osobitného predpisu.

Súd pri rozhodovaní neprihliadol na námietku premlčania vznesenú žalovanou, nakoľko žiadosť o udelenie poverenia bola podaná na súd po 23.4.2009 a námietka premlčania sa podľa žalovanej vzťahuje pri uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15 - dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.4.2009.

Z podania žalovanej vyplýva, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody boli jej doručené 23.4.2012. Žalobu žalobca podal na súd 27.9.2012. I keď žalobca podal žalobu na súd pred uplynutím šesťmesačnej lehoty od dňa prijatia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, uvedená lehota už uplynula, nárok žalobcu uspokojený nebol, preto je možné v súdnom konaní o podanej žalobe v súčasnosti rozhodnúť.

Súd nepovažoval za dôvodné postupovať podľa § 43 ods. 2 O.s.p. a vyzývať žalobcu na odstraňovanie väd podania, nakoľko žaloba mala potrebné náležitosti.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu predpokladá súčasné splnenie troch podmienok: 1. nesprávny úradný postup, 2. vznik škody alebo nemajetkovej ujmy poškodenému, 3. príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody alebo nemajetkovej ujmy. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je nutné súčasné splnenie všetkých týchto troch podmienok. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za splnenia uvedených podmienok možno priznať tomu, komu nemajetková ujma vznikla ako dôsledok nesprávneho úradného postupu takéhoto orgánu, a to ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením.

Za nesprávny úradný postup podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Škodu vo všeobecnosti možno chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je daná len vtedy, ak škoda vznikla v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom.

Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou zák. č. 514/2003 Z.z. nevysvetľuje. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba javov, objektívnych súvislostí, v rámci ktorého jeden jav (príčina), vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda, majetková ujma, za ktorú je náhrada požadovaná. Vo vzťahu medzi konkrétnou ujmovou poškodeného (pokiaľ vznikla) a konkrétnym konaním škodcu (ak je protiprávne) sa zisťuje príčinná súvislosť. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku. V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž priamosť pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo, bezprostredne, predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný.

Pre vznik zodpovednosti štátu za nemajetkovú ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa vyžaduje splnenie troch predpokladov súčasne: nesprávny úradný postup štátneho orgánu, nemajetková ujma, príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu a nemajetkovou ujmovou. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za splnenia uvedených podmienok možno priznať tomu, komu nemajetková ujma vznikla ako dôsledok nesprávneho úradného postupu takéhoto orgánu, a to ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením.

Za nesprávny úradný postup, v dôsledku ktorého vznikla žalobcovi škoda, žalobca považuje nevydanie rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 1053/11 do 15 dní od dňa doručenia tejto žiadosti exekučnému súdu. Žalobca poukázal na to, že o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie exekučný súd rozhodol až dňa 24.2.2011 (pričom konanie podľa žalobcu začalo dňa 19.1.2011) a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Poukázal na to, že k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby, s omeškaním viac ako 36 dní. Žalobca tiež poukázal na to, že k vydaniu rozhodnutia došlo až po veľmi dlhej dobe i keď neexistovala okolnosť, ktorá by umožňovala súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi.

Zo spisu Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 5Er/51/2011 súd mal preukázané, že v predmetnej exekučnej veci (vedenej u súdneho exekútora pod sp.zn. Ex 1053/11) žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená 4.2.2011 a o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie Okresný súd Topoľčany rozhodol uznesením zo dňa 7.2.2011 č.k.5Er/51/2011-11. Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň aj povinný ex offo skúmať už v štádiu rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Už v štádiu posudzovania splnenia základných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, sa exekučný súd v zmysle § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. okrem iného zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom, t.j. či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej, ako aj materiálnej. Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva medzi iným v tom, že jeho právomoc vec prejednať

a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy. Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy, a to či už vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, prislúcha mu právo vyvodiť všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov pre to, aby zmluvná strana nebola uvedenou doložkou viazaná.

Súd na základe vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že zo strany Okresného súdu Topolčany v uvedenej exekučnej veci nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu tým, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 7.2.2011. Ustanovenie § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. upravuje procesnú lehotu 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre prípad, že exekučný súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Z ustanovenia § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. nevyplýva, že lehota 15 dní by sa mala vzťahovať na prípad, ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd poukazuje na právne stanovisko Ústavného súdu SR uvedené v uznesení Ústavného súdu SR zo dňa 25.4.2013 sp. zn. II. ÚS 248/2013, v ktorom uvádza: Navyše, z ustanovenia § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. nevyplýva, že lehota 15 dní by sa mala vzťahovať na prípad, ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Naopak, zákon takúto lehotu v prípade negatívneho rozhodnutia exekučného súdu neukladá (uvedené platilo aj pred 1. júnom 2010).

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že súdu bola doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 4.2.2011 a súd o nej rozhodol 7.2.2011, t.j. do troch dní od dňa doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Žalobca za nesprávny úradný postup exekučného súdu považuje aj vykonanie úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok. Žalobca predovšetkým poukázal na to, že exekučný súd vykonal postup podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (preskúmanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu - rozsudok rozhodcovského súdu sp. zn.: SR11164/10, vykonateľný: 6.1.2011) spôsobom odporujúcim zákonu, t.j. že exekučný súd vykonal procedúry preskúmania bez splnenia zákonných podmienok, keď súd bez ďalších legálnych predpokladov založil svoju právomoc, dôsledkom ktorej zrealizoval úplný judičiálny proces zahŕňajúci zistenie skutkového stavu veci, výberu právnych noriem, aplikácie a interpretácie zvolených právnych noriem na skutkový stav a meritórne rozhodnutie vo veci (úhrada pohľadávky veriteľa na základe uzatvorenej Zmluvy o úvere) na ust. §44 ods.2 Exekučného poriadku, čím sa postavil do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu metódou, ktorá mu v rámci zverenej právomoci ako exekučnému súdu neprináleží a teda prekročil mieru možného rozhodovania o zákonom vymedzenom okruhu spoločenským vzťahov a porušil tak fundamentálnu zásadu právneho štátu - zásadu legality (čl.2 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky). Poukázal na to, že všeobecný súd, ktorý koná v pozícii exekučného súdu, nie je legitímne schopný vykonávať úkony smerujúce k opätovnému komplexnému rozhodovaniu o veci s tým, že výsledkom takéhoto rozhodovania je úplná nemožnosť vykonať právo pre veriteľa, teda vmanévrowanie veriteľa do situácie ako by bol exekučný titul zrušený. Ak všeobecný súd v pozícii exekučného súdu koná tak, že sám rozhoduje vo veci samej (len v závere konania z dôvodu absolútnej nemožnosti vydať zamietavé meritórne rozhodnutie sa obmedzí na využitie iného druhu rozhodnutia - uznesenia, ktorým odmietne vydať poverenie na vykonanie exekúcie - avšak s rovnakými účinkami pre veriteľa a dlžníka spočívajúcimi v zániku vykonania práva), uskutočňuje činnosť, ktorá by mu náležala len vtedy, ak by konal v pozícii meritórneho súdu odvodzujúceho svoju právomoc od ust. § 40 a nasl. zákona č.244/2002 Z.z. (ďalej len „ZoRK“). Poukázal na to, že exekučný súd nie je súdom v zmysle ust. § 40 a nasl. ZoRK. Žalobca podrobne opísal v čom hodnotí postup exekučného súdu ako nesprávny v rozpore so zákonom, konkrétne s ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, ako je to vyššieuvedené pri odôvodnení ním uplatneného nároku.

Za nesprávny úradný postup možno považovať porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre postup štátnych orgánov pri ich činnosti a to najmä takej, ktorá nevedie k vydaniu rozhodnutia. I keď nie je vylúčené, aby škoda za ktorú štát zodpovedá, bola spôsobená aj nesprávnym úradným postupom realizovaným v rámci rozhodovacej činnosti, je pre túto formu zodpovednosti určujúce, že úkony tzv. úradného postupu sami o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak by aj bolo rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neprejavia. Podľa § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z., súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Pri preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu, ktoré súdny exekútor doručil Okresnému súdu Topolčany sa procesný postup súdu i právne posúdenie súdu prejavili bezprostredne v uznesení Okresného súdu Topolčany zo dňa

7.2.2011 č.k. 5Er/51/2011-11, ktorým súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 zák.č.233/1995 Z.z. V danom prípade išlo o úradný postup súdu realizovaný v rámci rozhodovacej činnosti, vedúci k vydaniu rozhodnutia, ktorý sa bezprostredne prejavil v jeho obsahu. Už s prihliadnutím na to nie je možno vyvodiť právny záver, že išlo o nesprávny úradný postup. Nakoľko nebola preukázaná jedna z kumulatívnych podmienok pre zodpovednosť žalovanej za škodu podľa § 9 ods.1 zák.č.514/2003 Z.z., a to nesprávny úradný postup, nie je daná zodpovednosť žalovanej za škodu podľa tohto zákonného ustanovenia.

Okresný súd Topoľčany uznesením zo dňa 7.2.2011 č.k. 5Er/51/2011-11 žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označil za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, bol exekučný súd oprávnený a zároveň aj povinný ex offo skúmať už v štádiu rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva medzi iným v tom, že jeho právomoc vec prejednať a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy. Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy, a to či už vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, prislúcha mu právo vyvodiť všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov pre to, aby zmluvná strana nebola uvedenou doložkou viazaná. Z odôvodnenia citovaného uznesenia exekučného súdu vyplýva, že súd sa okrem iného v odôvodnení uznesenia zaoberal aj platnosťou dojednania rozhodcovskej doložky, ktorú považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V danom prípade, ako je vyššie uvedené, išlo o úradný postup súdu realizovaný v rámci rozhodovacej činnosti, vedúci k vydaniu rozhodnutia, ktorý sa bezprostredne prejavil v jeho obsahu. Už s prihliadnutím na to nie je možno vyvodiť právny záver, že išlo o nesprávny úradný postup. Súd sa bližšie nezaoberal existenciou a výškou uplatnenej škody, majetkovej ujmy, ako aj výškou nemajetkovej ujmy, ktorých náhradu požaduje žalobca, nakoľko k príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom súdu v exekučnom konaní a prípadnou škodou, nemajetkovou ujmu, pre žalobcu, ani nemohlo dôjsť, keďže k nesprávnemu úradnému postupu súdu v uvedenom exekučnom konaní nedošlo.

Keďže podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom sú stanovené kumulatívne, už nesplnením podmienky nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Topoľčany v uvedenej exekučnej veci nie je daná zodpovednosť žalovanej za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci podľa zák. č. 514/2003 Z.z. Nie je z uvedených dôvodov daná zodpovednosť žalovanej za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu, ktorých náhradu si žalobca od žalovanej v podanej žalobe uplatňuje. Súd preto žalobu zamietol v celom rozsahu.

Podľa 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalovaná mala v konaní úplný procesný úspech a uplatnila si právo na náhradu trov konania. Trovy konania žalovaná nevyčísli, a to ani v lehote do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku a zo spisu jej žiadne trovy ku dňu vyhlásenia rozsudku nevyplývajú. Súd v tomto prípade nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania žalovanej v rozsudku, ktorý súd vyhlásil a ktorým sa konanie končí a preto súd náhradu trov konania žalovanej s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní, od dňa jeho doručenia, na Okresnom súde Levice, v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní má byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha, musí byť podpísané a datované.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.